<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાતની વડી અદાલતમાં

સ્પે. સિવિલ એપ્લીકેશન નંબર ૪૩૦૦/૨૦૦૨

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ

==

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા
૨	પત્રકારને રીફર કરવામાં આવશે કે નહીં?	હા

૩	શું માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની ખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના
૫.	શું તે સિવિલ જજને મોકલવાનુ છે?	ના

==

સુખીબેન વેસ્ટીમલ સોની....અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ૨....પ્રતિવાદી(ઓ)

==

હાજરી: અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફથી શ્રી એસ.વી. પરમાર, વકીલ અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફથી સુશ્રી પ્રીતિ એસ. પરમાર, વકીલ પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફથી શ્રી રાહુલ દવે, એ.જી.પી. પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૨ તરફથી શ્રી બી.એસ. પટેલ, વકીલ પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૨ તરફથી શ્રીમતી રંજન બી. પટેલ, વકીલ પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૩ તરફથી શ્રી એન.કે. મજમુદાર, વકીલ

==

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ

તારીખ : ૩૧/૦૭/૨૦૧૪

અનામત ચુકાદો

૧. અરજદાર તરફેથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી એસ. વી. પરમાર, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ તરફેથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી. એસ. પટેલ, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ તરફેથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી એન. કે. મજમુદાર તથા પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ તરફેથી વિદ્વાન સહાયક સરકારી વકીલ શ્રી રાહુલ દવેને સાંભળવામાં આવ્યા.

૨. આ અરજિના પેરા ૨ માં એવું કથન કરવામાં આવ્યું છે કે આ અરજી પ્રતિવાદી નં. ૨ – અંકલેશ્વર નગરપાલિકા (આગામી ભાગમાં જેને ‘નગરપાલિકા’ તરીકે ઓળખવામાં આવશે) દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લાની પ્રેરણાથી કરવામાં આવેલા તા. ૧૧/૦૩/૨૦૦૨ ના આદેશ વિરુદ્ધ દાયર કરવામાં આવી છે અને એવું કહેવું કે અતિક્રમણ નિયમિત કરવામાં આવ્યું નથી, તે પ્રથમદ્રષ્ટ્યે યોગ્ય જણાતું નથી, કારણ કે તે અતિક્રમણ નહીં પરંતુ પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગરપાલિકા અને હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસી, જે પક્ષકાર નથી અને

જેમણે વર્તમાન અરજદારને સ્થાવર મિલ્કત સહિતની સંબંધિત જમીન વેચી છે, તેમની આયોજિત કાર્યવાહી છે.

૩. વર્તમાન અરજીમાં માંગવામાં આવેલી મુખ્ય દાદ નીચે મુજબ છે:

"૮(એ). સર્ટિયોરારીના સ્વરૂપનો રિટ અથવા અન્ય કોઈ યોગ્ય રિટ, નિર્દેશ અથવા આદેશ બહાર પાડી, અનુબંધક 'એ', 'બી', 'ઈ', 'એફ', 'જી', અને 'આઈ'ના આદેશને રદ કરવામાં આવે.

અનુવાદ ઉપલબ્ધ નથી.

૪. તથ્યોનું વર્ણન કરતાં પહેલાં પાના ક્રમાંક ૮૨ પર રજૂ કરાયેલા નકશાનો અભ્યાસ કરવો ઇચ્છનીય છે, જેના પર અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે આધાર મૂક્યો છે. ઉક્ત નકશા તરફ અદાલતનું ધ્યાન દોરતાં અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે હાલના અરજદાર શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૦ અને ૧૧૪૧ ધરાવતી જમીનના માલિક છે, જે નકશામાં લાલ ક્રોસ રેખાઓથી દર્શાવવામાં આવી છે અને ઉક્ત નકશામાં દર્શાવાયેલ વાદળી રંગનો ભાગ હાલની અરજીઓનો વિષયવસ્તુરૂપ મુદ્દો છે (હવે પછી જેને 'વિવાદિત જમીન' તરીકે ઉલ્લેખિત કરવામાં આવશે). શ્રી ભદ્રકાંત એચ. શાહ, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩, ઉક્ત નકશામાં દર્શાવાયેલા શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૪૨૩ના માલિક છે. અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં અદાલતનું ધ્યાન ઉક્ત શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૪૨૩ તેમજ

શહેર સર્વે ક્રમાંક ૮૧૬ તરફ દોર્યું અને રજૂઆત કરી કે ઉક્ત બંને શહેર સર્વે ક્રમાંકોની વચ્ચે આવેલા મધ્યભાગનો સંદર્ભ લેતાં, રસ્તા તરીકે દર્શાવાયેલ ભાગ ૬.૭૦ મીટર પહોળો દેખાય છે. ત્યારબાદ તેમણે શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૫ને લાગતા રસ્તાના દક્ષિણ છેડે અદાલતનું ધ્યાન દોર્યું અને રજૂઆત કરી કે દર્શાવ્યા મુજબ ઉક્ત રસ્તાની પહોળાઈ ૯.૭૦ મીટર છે. ત્યારબાદ અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી કે આ રીતે નકશામાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે વિવાદિત જમીન, જે નકશામાં વાદળી રંગથી દર્શાવવામાં આવી છે, તે અરજદારની મિલકતની ઉત્તર બાજુએ આવેલ છે, અને તે પોતે ૨૫’ x ૩’ જેટલી માપની છે, જે ૬.૯૭ ચો. મી. થાય છે, અને ઉક્ત વિવાદિત જમીન છોડતાં તેની ઉત્તર બાજુએ ૧૩ મીટર પહોળો રસ્તો તથા કેટલાંક સ્થળોએ ૧૩.૧૦ મીટર પહોળો રસ્તો દેખાય છે. તે જ રીતે, શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૩૪ અને ૧૧૪૧ની વચ્ચેનો, પશ્ચિમથી પૂર્વ દિશામાં આવેલ રસ્તો ૧૨.૫૦ મીટરનો છે અને શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૫ની નજીક નીચે તરફ જતાં, પશ્ચિમથી પૂર્વ તરફ રસ્તાની પહોળાઈ ૯.૭૦ મીટર છે. શ્રી પરમાર, અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે મુખ્યત્વે એ રજૂઆત કરી છે કે પાના ક્રમાંક ૮૨ના નકશામાં વાદળી રંગથી દર્શાવાયેલ ભાગ જાહેર માર્ગનો ભાગ નથી. આ તબક્કે નોંધપાત્ર છે કે તા. ૨૪/૦૨/૨૦૦૨ના આદેશમાં દર્શાવ્યા મુજબ, અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પરમારે પાના ક્રમાંક ૮૨ પરના ઉક્ત નકશામાં (અરજી સાથેનું અનુબંધક ‘કે’) વિવાદિત જમીનને વાદળી રંગથી નિશાનિત કરી છે અને ઉક્ત નકશામાં લાલ ક્રોસ રેખાઓ દોરી અરજદારની શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૦ અને ૧૧૪૧ ધરાવતી મિલકત દર્શાવી છે.

આ બાબતમાં કોઈ વિવાદ નથી કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ની મિલકત સર્વે ક્રમાંક ૧૪૨૩ પર આવેલી છે, જે વિવાદિત જમીનથી થોડે અંતરે દેખાય છે.

૪.૨ પોતાની દલીલો દરમિયાન અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વકીલે ગુજરાત જમીન મહેસૂલ નિયમો, ૧૯૭૨ (આગળથી જેને 'જમીન મહેસૂલ નિયમો' તરીકે ઓળખવામાં આવશે) ના નિયમ ૫૩ પર આધાર મૂક્યો છે, જેમાં નગરપાલિકાની હદોમાં આવેલ બિનકબજાવાળી મકાન બાંધકામની જગ્યાઓ વગેરેને જાહેર રસ્તાઓના ભાગરૂપ બનેલી જમીનોથી અલગ ઓળખવાની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. ઉક્ત નિયમ નીચે મુજબ છે:

૫૩. *(૧)* મ્યુનિસિપલ જિલ્લાઓ અથવા બોરોમાં આવેલી મકાન બાંધકામ માટેની જમીન અને ખુલ્લી જમીનની ખંડીઓ, જે જાહેર ઉપયોગ માટે સમર્પિત કરવામાં આવી નથી અથવા જે પહેલેથી જ નગરપાલિકાને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી નથી, તે આથી, જે યોગ્ય હોય તે મુજબ, બોમ્બે ડિસ્ટ્રિક્ટ મ્યુનિસિપલ અધિનિયમ, ૧૯૦૧ ની કલમ ૫૦ ની ઉપકલમ *(૨)* અથવા બોમ્બે મ્યુનિસિપલ બરો અધિનિયમ, ૧૯૨૫ ની કલમ ૬૩ ની ઉપકલમ *(૨)* ના અર્થમાં, રાજ્ય સરકાર દ્વારા વિશેષ રીતે અનામત જાહેર કરવામાં આવે છે. આ અનામત એવી નાની જમીનની ખંડીઓ પર લાગુ પડતું નથી, જે અનિયમિત રસ્તા અથવા બદલાતી પહોળાઈ ધરાવતા માર્ગમાં મકાનો અને માર્ગભાગ વચ્ચે આવેલી હોય, અને જેને રસ્તાનો ભાગ બનેલી તથા નગરપાલિકામાં નિહિત

થયેલી તરીકે માન્ય ગણવી જોઈએ, જો કે ખાનગી વ્યક્તિઓને તેના ઉપર હકો ન હોય તો. પરંતુ મકાનોની વચ્ચે આવેલી અલગ ખાલી જગ્યાઓ, ભલે તે વાડબંધી વિનાની હોય, તો પણ નગરપાલિકામાં નિહિત થતી નથી, જો સુધી કે તે રાજ્ય સરકારે નગરપાલિકાને હસ્તાંતરિત કરી ન હોય.

૪.૩ ઉપરોક્ત નિયમ તરફ ધ્યાન દોરતાં, અરજદાર તરફના વિદ્વાન વકીલે ત્યારબાદ રજૂઆત કરી છે કે વિવાદાસ્પદ જમીન એવી જમીન છે જે સિટી સર્વે નં. ૧૧૪૦ – ૧૧૪૧ અને તેની બાજુના માર્ગ વચ્ચે આવેલી છે અને જ્યાં સુધી અનિયમિત ગલી અથવા વિવિધ પહોળાઈ ધરાવતા માર્ગમાં મકાનો અને રસ્તા વચ્ચે આવેલા જમીનના આવા નાના ટુકડાઓનો પ્રશ્ન છે, ત્યાં સુધી તેમાં દર્શાવ્યા મુજબ તે જ પર આરક્ષણ લાગુ પડતું નથી અને નગરપાલિકા ઉપરોક્ત નિયમ ૫૩ હેઠળ, જેમનો ઉપર સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે, તે જનું હસ્તાંતરણ કરી શકે છે, અને હાલના કેસમાં, પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાએ તા. ૧૮/૦૪/૧૯૮૧ની નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજ અમલમાં મૂકી, તેમાં દર્શાવેલ રકમ વસૂલ કરીને, ઉક્ત જમીન એક હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીને હસ્તાંતરિત કરી હતી અને તે ઉક્ત જમીન બાદમાં ઉક્ત હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીએ હાલની અરજદાર – સુખીબેન વેસ્ટીમલને વેચી દીધી હતી

સોનીએ તા. ૦૪/૦૨/૧૯૮૮ના નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજ દ્વારા, અને તેણે ઉપરોક્ત બંને વેચાણ દસ્તાવેજોની પ્રમાણિત ફોટોસ્ટેટ નકલો પણ રજૂ કરી છે, જેને નોંધ પર લેવાં માટે નિર્દેશ કરવામાં આવે છે.

૪.૪ ઉપરોક્ત સંદર્ભિત નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજો તરફ ધ્યાન દોરતાં, અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વકીલે ત્યારબાદ રજૂઆત કરી છે કે ૧૮ વર્ષના વિલંબ પછી, અહીંના કલેક્ટર એટલે કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ એ હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીને જમીન વેચવા બાબતે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ નગરપાલિકા દ્વારા ૩૦/૧૦/૧૯૮૦ના રોજ પસાર કરાયેલ ઠરાવને રદ કર્યો હતો અને નગરપાલિકાને દબાણ દૂર કરવા નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. ઉક્ત મામલો પુનર્વિચારમાં રાજ્ય સરકાર સમક્ષ લઈ જવામાં આવ્યો હતો અને પુનર્વિચાર અરજી પણ ૦૧/૦૭/૨૦૦૦ના રોજ નામંજૂર કરવામાં આવી હતી, જેના નકલો અનુક્રમે પરિશિષ્ટ 'એ' અને 'બી' તરીકે જોડવામાં આવી છે. અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વકીલે ત્યારબાદ અદાલતનું ધ્યાન સ્ટેટ ઑફ ગુજરાત વિ. પટેલ રાઘવ નાથા અને અન્ય, એ.આઈ.આર. ૧૯૬૯ એસ.સી. ૧૨૯૭ (૧) માં અહેવાલિત નિર્ણય તરફ દોર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે અહીંનો પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ ૧૮ વર્ષના વિલંબ પછી પોતાની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકતો નથી અને ઉપરોક્ત સંદર્ભિત કેસ કાયદામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પ્રતિપાદિત કર્યું છે તેમ, આવી સત્તાઓનો ઉપયોગ અમુક મહિનાઓની અંદર અને વાજબી અવધિમાં જ થવો આવશ્યક છે.

૫. પ્રતિવાદીઓ તરફથી વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતો પર આગળ વધતાં પહેલાં, વર્તમાન અરજીએ ઉત્પન્ન થવા માટે કારણરૂપ બનેલી

હકીકતોનો, શરૂઆતથી અત્યાં સુધી, અવલોકન કરવો આવશ્યક છે અને જે, તે રીતે, વિવાદાસ્પદ નથી, નીચે મુજબ છે:

૫.૧ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ નો એવો કેસ છે કે શરૂઆતમાં તેમના પિતાએ વિવાદાસ્પદ જમીન ખરીદવા માટે અરજી કરી હતી, પરંતુ ભરુચના કલેક્ટરે, પત્ર ક્રમાંક સી.ટી.એસ. ૫૧૩૦ તા. ૦૩/૦૮/૧૯૭૬ દ્વારા, ઉક્ત અરજી એ કારણો દર્શાવીને નામંજૂર કરી હતી કે ઉક્ત જમીનનો વિસ્તાર જાહેર રસ્તા પર આવેલો હતો. ત્યારબાદ, એ જ જમીનના વિસ્તાર માટે, જે ઉપરોક્ત મુજબ જાહેર રસ્તા પર આવતો હતો, શહેર સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૦ અને ૧૧૪૧ ના તે સમયના માલિક હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીએ તા. ૨૦/૦૧/૧૯૭૮ ની અરજી કરીને વિવાદાસ્પદ જમીન ભાડાપટ્ટા આધારે ફાળવવા માગણી કરી હતી અને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાના વિશેષ – સામાન્ય મંડળ દ્વારા પસાર કરાયેલા ઠરાવ ક્રમાંક ૧૩૧ તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ મુજબ, શ્રી હીરાલાલ નાથુભાઈ નેમચંદ ચોક્સીને વિવાદાસ્પદ જમીન દસ વર્ષના ગાળામાં ભાડાપટ્ટા આધારે ફાળવવામાં આવી હતી. ઉક્તની નકલ

ઠરાવ અનુસૂચિ 'આર–૧', પાનું ક્રમાંક ૯૮ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. ઉક્ત ઠરાવ તરફ ધ્યાન દોરતાં, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે, ઉક્ત ઠરાવમાંથી પ્રતિબિંબિત થાય છે તેમ, વિવાદિત જમીન બાબતે હીરાલાલ નાથુભાઈ નેમચંદ ચોક્સીએ તા. ૨૦/૦૧/૧૯૭૮ના રોજ અરજી કરી હતી; પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાએ વાંધાઓ મંગાવ્યા હતા

અને ઉક્ત અરજી સામે, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ – ભદ્રકાન્ત એચ. શાહે તે જ જમીન અંગે પોતાનો દાવો કરતાં તથા આગળ એવો ઉલ્લેખ કરતાં કે ઉક્ત જમીન નગરપાલિકાની રસ્તાની જમીન છે, લેખિત વાંધાઓ રજૂ કર્યા હતા. ઉક્ત ઠરાવમાં પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકા દ્વારા એવું નિરીક્ષિત કરવામાં આવ્યું છે કે, જો વિવાદિત જમીન, શ્રી હીરાલાલ નાથુભાઈ નેમચંદ ચોક્સીની વિનંતિ મુજબ, તેમને ફાળવવામાં આવે, તો પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ – ભદ્રકાન્ત એચ. શાહને માર્ગના ઉપયોગ માટે કોઈ સમસ્યા રહેશે નહીં તેમજ તેમની બારીઓ અને બારણાં પણ ઉક્ત વિવાદિત જમીન પર પડતા નથી અને તે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ માટે કોઈ રીતે ઉપયોગી નથી અને તેથી, તે જ જમીન શ્રી હીરાલાલ નાથુભાઈ નેમચંદ ચોક્સીને દસ વર્ષના ગાળાને માટે ભાડાપટ્ટાના આધારે ફાળવવામાં આવે. આ તબક્કે નોંધવું યોગ્ય છે કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાએ પોતે જ ઉક્ત વિવાદિત ૨૫' x ૩' માપની જમીનને 'રસ્તા પૈકીની', અર્થાત્ રસ્તાની જમીન તરીકે ઓળખાવેલી છે.

૫.૨ ઉપરોક્ત તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ના ઠરાવથી વ્યથિત અને અસંતોષ પામી, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ – ભદ્રકાંત એચ. શાહે અત્રેના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧, અર્થાત્ ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર સમક્ષ વાંધાની અરજી રજૂ કરી હતી અને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧એ તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯નો આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેના દ્વારા પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮નો ઠરાવ સ્થગિત રાખવામાં આવ્યો હતો. જિલ્લા ભરુચના

કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલ ઉક્ત તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના આદેશની નકલ પરિશિષ્ટ 'આર૨' તરીકે પાનું ક્રમાંક ૯૯ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. ઉક્ત આદેશનો ઉલ્લેખ કરતાં, એવું પ્રગટ થાય છે કે મુદ્દાનો વિચાર કરતી વખતે કલેક્ટરે પક્ષકારોની વિગતવાર સંભળણી કરી હતી અને તે ઉપરાંત ભરુચ સિટી સર્વે મારફતે તપાસ કરાવી હતી, જેમણે તેમના પત્ર ક્રમાંક સી.ટી.એસ. ૩૩૬ તા. ૦૭/૦૩/૧૯૭૯ દ્વારા જાણ કરી હતી કે વિવાદિત જમીન 'રસ્તા પૈકીની' એટલે કે માર્ગની જમીન છે અને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલ નકશો જોતા, વિવાદિત જમીન માર્ગરેખા પર આવે છે.

૫.૩ અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ દ્વારા તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના રોજ પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત આદેશ, જેના દ્વારા પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા દ્વારા તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ના રોજ પસાર કરાયેલ ઠરાવ અમલમાંથી સ્થગિત રાખવામાં આવ્યો હતો, તેના વિરુદ્ધ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકાએ રાજ્ય સરકારમાં સક્ષમ સત્તાધિકારી સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી અને રાજ્ય સરકારના સક્ષમ સત્તાધિકારીએ તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના રોજ આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેના દ્વારા અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ દ્વારા દાખલ કરાયેલ અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવી હતી અને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯નો આદેશ યથાવત્ રાખવામાં આવ્યો હતો. ઉક્ત તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના આદેશની નકલ પાનું ક્રમાંક ૧૦૨ પર પરિશિષ્ટ 'આર૩' તરીકે રજૂ કરવામાં આવી છે.

૫.૪ ઉપરોક્ત તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના આદેશ છતાં, જેના દ્વારા પ્રતિવાદી નં. ૩ દ્વારા કરાયેલ અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવી હતી અને કલેક્ટર, જિલ્લા ભરૂચ દ્વારા તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના પસાર કરાયેલા આદેશની પુષ્ટિ કરવામાં આવી હતી, પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાને જ શ્રેષ્ઠ રીતે જાણીતા કારણોસર એક ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો, જેમાં વિવાદાસ્પદ જમીન ભાડાપટ્ટા આધારે ફાળવવા માટે મૂળ માલિક એટલે કે શ્રી હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીનું નામ દર્શાવવામાં આવ્યું, અને રાજ્ય સરકારની સંબંધિત સત્તાવાળું પ્રાધિકરણ દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના આદેશને અવગણી અને ઉપેક્ષી દેવામાં આવ્યો. પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાએ જાણપૂર્વક અને દુર્ભાવનાપૂર્ણ ઈરાદાથી તા. ૧૩/૦૩/૧૯૮૦ અને ૩૦/૧૦/૧૯૮૦ના અનુસંગી ઠરાવો પસાર કર્યા હતા, જેથી વિવાદાસ્પદ જમીન ભાડાપટ્ટા આધારે મૂળ માલિક એટલે કે હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીને ફાળવી શકાય. (ઉપરોક્ત બંને ઉલ્લેખિત ઠરાવોની નકલ અનુબંધક 'આર–૩' સમૂહ દ્વારા રજૂ કરાઈ હોવાનું દલીલ કરવામાં આવ્યું છે, પરંતુ ઉક્ત નકલો નોંધપોથી પર ઉપલબ્ધ નથી અને ઉક્ત નકલોની જગ્યાએ દસ્તાવેજ 'આર–૩' હાલ ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના આદેશને સંબંધિત છે). વધુમાં, પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાએ વધુમાં જાણપૂર્વક તા. ૧૮/૦૪/૧૯૮૧ના રોજ મૂળ માલિકના હિતમાં વેચાણદસ્તાવેજ પણ બનાવ્યો હતો અને તે પણ સંબંધિત રાજ્ય સરકારની સત્તાવાળું પ્રાધિકરણની પૂર્વ અનુમતિ મેળવ્યા વિના; તેમજ પ્રતિવાદી નં. ૧ – કલેક્ટર, જિલ્લા ભરૂચ દ્વારા જારી કરાયેલ તા. ૧૦/૦૩/૧૯૮૬ના

સંદેશાનુસાર, સંબંધિત સિટી સર્વે સુપરિન્ટેન્ડન્ટે ઉક્ત પત્રનો ભ્રમિત અર્થઘટન કર્યો હતો અને તા. ૦૩/૧૨/૧૯૮૮ના રોજ મૂળ માલિક એટલે કે હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીનું નામ સંબંધિત આવક નોંધપોથીમાં દાખલ કરવામાં આવ્યું અને અલગ સર્વે નં. ४૬૯૯ આપવામાં આવ્યો, જે વાસ્તવમાં વિવાદાસ્પદ જમીન જ છે. અત્રે પ્રતિવાદી નં. ૩નો એવો કેસ છે કે તેને આ બાબતની જાણ નહોતી અને માત્ર તા. ૧૭/૦૪/૧૯૯૮ના રોજ સર્વે નં. ૧૧૪૦, ૧૧૪૧ અને ४૬૯૯ ધરાવતી જમીનો સંબંધિત મિલ્કત કાર્ડની નકલ મેળવ્યા બાદ તેને ઉપરોક્ત હકીકતની જાણ થઈ અને ત્યારબાદ તરત જ તેણે પ્રતિવાદી નં. ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લા દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશની નકલ માટે અરજી કરી હતી અને પ્રતિવાદી નં. ૩ને કલેક્ટર, જિલ્લા ભરૂચની કચેરી દ્વારા જાણ કરવામાં આવી કે કલેક્ટર, જિલ્લા ભરૂચે વિવાદાસ્પદ જમીન મૂળ માલિક એટલે કે હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીના હિતમાં વેચાણદસ્તાવેજ દ્વારા ફાળવવા બાબતે કોઈ આદેશ પસાર કર્યો નહોતો. તેથી, ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓનો ઉલ્લેખ કરીને, પ્રતિવાદી નં. ૩ના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે એવું જણાય છે કે ઉક્ત હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસી સિટી સર્વે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે મિલીભગત ધરાવતો હતો અને તેથી તેણે (હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીએ) પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાના સંબંધિત અધિકારીની સાંઠગાંઠથી, તે પણ રાજ્ય સરકારની સંબંધિત સત્તાવાળું પ્રાધિકરણની પૂર્વ અનુમતિ વિના, પોતાના હિતમાં વેચાણદસ્તાવેજ કરાવી લીધો હતો અને ઉક્ત વેચાણદસ્તાવેજના અનુસંધાને આવશ્યક નોંધો પણ આવક નોંધપોથીમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી અને ઉક્ત નોંધના આધારે

હીરાલાલ નથુલાલ ચોકસીએ વિવાદાસ્પદ જમીન પર ઓટલા અને સીડીઓનું અનધિકૃત બાંધકામ કર્યું હતું.

૫.૫ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકાએ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ – કલેક્ટર, ભરુચ દ્વારા તા. ૦૭/૦૯/૧૯૮૩ના આદેશ પસાર કરવામાં આવે તે પહેલાં, વર્ષ ૧૯૮૧માં મૂળ માલિક એટલે કે શ્રી હીરાલાલ નથુલાલ ચોક્સીના પક્ષે વેચાણખત અમલમાં મૂક્યું હતું

જિલ્લો. રજૂ કરવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લામાંથી તા. ૧૦/૦૩/૧૯૮૬ના પસાર કરાયેલા આદેશને ખોટી રીતે અર્થઘટન કરીને, ઉપરોક્ત વિવાદિત જમીન માટે સંબંધિત મહેસૂલી નોંધપોથીમાં અલગ નોંધ કરવામાં આવી, એટલે કે અલગ સર્વે ક્રમાંક ૪૬૯૯ દાખલ કરવામાં આવ્યો. વધુમાં રજૂ કરવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ દ્વારા તા. ૧૮/૦૬/૧૯૯૭ના પસાર કરાયેલા આદેશથી ઓટ્ટાનું બિનઅધિકૃત બાંધકામ તોડી પાડવાનો આદેશ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ અત્રેના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩એ મૂળ માલિક, એટલે કે શ્રી હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીના હિતમાં મહેસૂલી નોંધપોથીમાં સર્વે ક્રમાંક ૧૧૪૦, ૧૧૪૧ અને ૪૬૯૯ ધરાવતી વિવાદિત જમીનો બાબતે કરવામાં આવેલી નોંધ અંગે ડેપ્યુટી કલેક્ટર સમક્ષ પુનર્વિચાર અરજી દાખલ કરી હતી અને પૂરતી તક આપ્યા બાદ તથા ગુણદોષના આધારે, ડેપ્યુટી કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લામાં તા. ૩૦/૦૪/૧૯૯૯ના આદેશ દ્વારા તે પુનર્વિચાર અરજી મંજૂર કરી હતી અને એવો નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો કે પ્રતિવાદી

ક્રમાંક ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લા દ્વારા જારી કરાયેલા તા. ૧૦/૦૩/૧૯૮૬ના પત્રનું ખોટું અર્થઘટન કરીને સિટી સર્વે સુપરિન્ટેન્ડન્ટે મૂળ માલિક, એટલે કે શ્રી હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીના હિતમાં વેચાણખત અંગે નોંધ કરી હતી અને તેથી તે નોંધ રદ કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ સર્વે ક્રમાંક ૪૬૯૯ ધરાવતી જમીન બોમ્બે જમીન મહેસૂલ સંહિતા, ૧૮૭૯ (ટૂંકમાં, બી.એલ.આર.સી.)ની જોગવાઈઓનું પાલન કરીને હસ્તગત કરવામાં આવી હતી. આ બાબત વિવાદાસ્પદ નથી કે હાલના અરજદારે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન તા. ૦૪/૦૨/૧૯૮૮ના રોજ ખરીદી હતી અને મૂળ માલિક વિરુદ્ધ પસાર કરાયેલા આદેશો હાલના અરજદારને પણ બાધક છે, એવો પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ના શીખેલા વકીલ દ્વારા રજૂઆત કરવામાં આવી છે.

૫.૬ નોંધવાનું છે કે હાલના અરજદાર તેમજ મૂળ માલિક એટલે કે હીરાલાલ નથુભાઈ ચોક્સી વિરુદ્ધ, અત્રેના પ્રતિવાદી નં. ૩ એ ગુજરાત નગર પાલિકા નિયમો, ૧૯૬૩ ની કલમ ૨૫૮ ની જોગવાઈઓ હેઠળ પ્રતિવાદી નં. ૧ – કલેક્ટર, ભરુચ જિલ્લા સમક્ષ અપીલ નં. ૧ ઓફ ૧૯૯૯ દાખલ કરી હતી, જેનો નિર્ણય તા. ૦૧/૦૩/૨૦૦૦ ના આદેશથી કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાંથી તા. ૧૩/૦૩/૧૯૮૦ ના ઠરાવ નં. ૩૪૬ તેમજ તા. ૩૦/૧૦/૧૯૮૦ ના ઠરાવ નં. ૧૮૨ એમ બન્ને ઠરાવોના અમલીકરણને રદ કરવામાં આવ્યું હતું અને કલેક્ટરે સિટી સર્વે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને સર્વે નં. ૪૬૯૯ ધરાવતી જમીન સંદર્ભે મિલકત કાર્ડમાં કરવામાં આવેલી નોંધ રદ કરવાની દિશા આપવાનો અનુકૂળ આદેશ કર્યો

હતો અને પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાને ઉપરોક્ત વિવાદિત જમીન પર કરાયેલ ગેરકાયદેસર બાંધકામ દૂર કરવા માટે દિશા આપવામાં આવી હતી.

૫.૭ એ પણ હકીકત છે કે વર્તમાન અરજદારે પણ કોડની કલમ ૨૦૩ની જોગવાઈઓ હેઠળ તા. ૩૦/૦૪/૧૯૯૯ના રોજ ભરુચ જિલ્લાના ડેપ્યુટી કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ સામે અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ એટલે કે ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર સમક્ષ અપીલ ક્રમાંક ૧૧/૧૯૯૯ રજૂ કરી હતી, જે તા. ૨૨/૦૩/૨૦૦૦ના આદેશથી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી. ઉક્ત તા. ૨૨/૦૩/૨૦૦૦ના આદેશ વિરુદ્ધ અહીંના અરજદારે કોડની કલમ ૨૧૧ની જોગવાઈઓ હેઠળ અમદાવાદ સ્થિત મહેસૂલ વિભાગ સમક્ષ પુનર્વિચાર અરજી રજૂ કરી હતી અને તા. ૧૨/૦૨/૨૦૦૧ના આદેશથી ઉક્ત પુનર્વિચાર અરજી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી તથા ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૨૨/૦૩/૨૦૦૦નો આદેશ યથાવત્ રાખવામાં આવ્યો હતો. વધુમાં, વર્તમાન અરજદારે અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ – ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર દ્વારા અપીલ ક્રમાંક ૧/૧૯૯૯માં પસાર કરાયેલા તા. ૦૧/૦૩/૨૦૦૦ના આદેશને પડકારતી પુનર્વિચાર અરજી ક્રમાંક ૧૯/૨૦૦૦ રૂપે ગુજરાત રાજ્યના ગૃહ વિભાગ, સચિવાલય સમક્ષ ડેપ્યુટી સેક્રેટરી સમક્ષ તા. ૦૪/૦૪/૨૦૦૧ના રોજ પણ પુનર્વિચાર અરજી રજૂ કરી હતી. ઉક્ત પુનર્વિચાર અરજી ડેપ્યુટી સેક્રેટરી દ્વારા તા. ૦૧/૦૭/૨૦૦૦ના આદેશથી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી.

૫.૮ પ્રતિવાદી નં. ૩ તરફથી હાજર થયેલા વિદ્વાન વકીલે જોરદાર રીતે રજૂઆત કરી છે કે અરજદારે અદાલતને જાણપૂર્વક ભ્રમિત અને દિશાભ્રષ્ટ કરી છે અને આ [illegible]ાચા , યોગ્ય અને સંપૂર્ણ તથ્યો રજૂ કર્યા નથી તેમજ મહત્વપૂર્ણ તથ્યો દબાવી રાખ્યા છે અને તેથી આ અરજી નામંજૂર થવા પાત્ર છે, ખાસ કરીને ત્યારે, જ્યારે પ્રતિવાદી નં. ૧ – ભરૂચ જિલ્લાનાં કલેક્ટરે અરજદાર દ્વારા અહીં કરાયેલા કથિત બિનઅધિકૃત બાંધકામના નિયમિતીકરણ માટે કરાયેલી અરજીને તા. ૨૪/૦૧/૨૦૦૨ના આદેશ દ્વારા નામંજૂર કરી હતી.

૬. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી પરસ્પર વિરોધી રજૂઆતો પર આગળ વધતા પહેલાં, અગાઉની અરજીઓમાં અગાઉ કરવામાં આવેલા કેટલાક આદેશોનું અવલોકન કરવું આવશ્યક છે.

૬.૧ અત્રેના અરજદારે વિશેષ નાગરિક અરજી ક્રમાંક ૧૨૩૦/૨૦૦૧ દાખલ કરી હતી અને તા. ૧૯/૦૨/૨૦૦૧ ના આદેશ દ્વારા નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું:

"અરજદાર તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ નિવેદન કરે છે કે કલેક્ટર અને ડેપ્યુટીના વિવાદિત આદેશો પછી અરજદારે, અનુસરમાં

સચિવ, જે અનુક્રમે અરજીના પરિશિષ્ટ–એ અને બી ખાતે છે, તેમણે પ્રશ્નાસ્પદ જમીનના નિયમિતીકરણ માટે પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું. વધુમાં રજૂ કરવામાં આવે છે કે અરજદાર તે પ્રતિનિધિત્વનો પીછો કરવા અને આદેશ મેળવવાનો પ્રસ્તાવ રાખે છે, અને તે દરમ્યાન પ્રશ્નાસ્પદ જમીન પરનું બાંધકામ, જો કોઈ હોય, તો તે તોડી પાડવાની અથવા દૂર કરવાની જરૂર નથી. વધુમાં એવું પણ જણાવવામાં આવે છે કે વિવાદિત જમીન પરનું બાંધકામ માત્ર રસ્તાને અડીને આવેલો ઓટલો અને પગથિયાં છે. હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓમાં, પ્રતિસાદીઓને નોટિસ આપ્યા વિના બે અઠવાડિયાની મુદત માટે અરજદારના કબજા અને ઉક્ત બાંધકામનું સંરક્ષણ કરતો આદેશ કરી શકાય, કારણ કે અરજદાર જરૂરી નોંધો સાથે આ અરજી પરત ખેંચવાનો પ્રસ્તાવ રાખે છે.

તદનુસાર, અરજદારએ નિયમિતીકરણ માટે અગાઉ રજૂઆત કરી હોય અથવા હવે કરે એવી રજૂઆત અંગે યોગ્ય સત્તાધિકારી દ્વારા શક્ય તેટલી વહેલી તકે નિર્ણય કરવામાં આવશે એવી નોંધ સાથે, અરજી પરત ખેંચવાની પરવાનગી આપવામાં આવે છે; અને દરમિયાન, આજથી બે અઠવાડિયાની અવધિ સુધી, વિવાદિત જમીન તથા ઉપરોક્ત અહીં ઉલ્લેખિત બાંધકામ પર અરજદારનો કબજો ખલેલ પામે નહીં.

અરજી તદનુસાર નિકાલ કરવામાં આવે છે. સીધી

તામીલની પરવાનગી છે."

૬.૨ ત્યારબાદ અરજદારે વિશેષ દિવાણી અરજી દાખલ કરી હતી

સન ૨૦૦૧નું ક્રમાંક ૨૮૩૬. એવું જણાય છે કે અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ –

અંકલેશ્વર નગર પાલિકાએ પણ વિશેષ નાગરિક

અરજી નં. ૩૦૭૭ સન ૨૦૦૧ માં અને તા. ૩૦/૧૦/૨૦૦૧ ના સંયુક્ત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, આ અદાલતે પરિછેદ ૮ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરવાનું યોગ્ય માન્યું હતું:

૮. તેથી, અરજીકર્તા પ્રશ્નાસ્પદ જમીનના સતત દીર્ઘકાળીન કબજામાં રહ્યો છે અને વેચાણ દસ્તાવેજના આધારે વર્ષ ૧૯૮૧ થી તે પ્રશ્નાસ્પદ જમીનનો એવો કબજો યોગ્ય રીતે કે અયોગ્ય રીતે ભોગવી રહ્યો છે, તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, ભરૂચના જિલ્લા કલેક્ટરને આદેશ કરવામાં આવે છે કે અરજીકર્તાએ તા. ૨૦મી માર્ચ, ૨૦૦૧ ના રોજ રજૂઆત કરેલ છે, તેની આ આદેશની પ્રમાણિત નકલ પ્રાપ્ત થયાની તારીખથી બે મહિનાની અંદર તપાસ કરી નિર્ણય કરે અને કાયદા મુજબ યોગ્ય આદેશ પસાર કરે. પ્રતિવાદી – કલેક્ટરને એવો નિર્ણય અરજીકર્તાને સંદેશિત કરવાનો પણ આદેશ કરવામાં આવે છે. આ રજૂઆતની પડતરાવસ્થામાં, પ્રતિવાદીઓને પ્રશ્નાસ્પદ વિવાદિત જમીન અંગે યથાવત

સ્થિતિ જાળવવાનો આદેશ કરવામાં આવે છે. વધુમાં એવું પણ અવલોકન કરવામાં આવે છે કે ભરૂચના જિલ્લા કલેક્ટર દ્વારા જે કોઈ આદેશ કરવામાં આવે અને જો તે અરજીકર્તાના વિરુદ્ધ હોય, તો તે જ બાબતને અરજીકર્તા કાયદા મુજબ યોગ્ય મંચ સમક્ષ પડકારી શકે છે. ઉપરોક્ત અવલોકનો અને દિશાનિર્દેશોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ બન્ને અરજીઓનો તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે. આ બન્ને અરજીઓમાં પ્રસૃત કરાયેલ નિયમ રદ કરવામાં આવે છે. આ અદાલત દ્વારા અગાઉ મંજૂર કરાયેલ અંતરિમ રાહત સમાપ્ત ગણાશે. આ અદાલત દ્વારા પ્રસૃત કરાયેલ દિશાનિર્દેશો પ્રતિવાદી – જિલ્લા કલેક્ટર, ભરૂચ દ્વારા નિર્ણય લેવાય ત્યાં સુધી અમલમાં રહેશે. ખર્ચ બાબતે કોઈ આદેશ નહીં. સીધી સેવા મંજૂર કરવામાં આવે છે.

૬.૩ પરિશિષ્ટ 'એ' ખાતેના દસ્તાવેજ, એટલે કે તા. ૨૪/૦૧/૨૦૦૨ના આદેશની નકલ, જે અત્રેના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લાએ પસાર કર્યો હતો, તેનો સંદર્ભ લેતાં એવું જણાય છે કે વર્તમાન અરજદાર દ્વારા કથિત બિનઅધિકૃત બાંધકામને નિયમિત કરવા માટે કરવામાં આવેલી અરજી એ આધાર પર નામંજૂર કરવામાં આવી હતી કે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન માર્ગની જમીન છે અને તે ભવિષ્યમાં વાહનવ્યવહાર માટે અવરોધો ઊભા કરી શકે છે અને તે મુજબ, અત્રેના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ – કલેક્ટર, ભરૂચ જિલ્લાએ બંને અરજીઓ દાખલ કરી હતી અને તેમાં જાણ કરવામાં આવી હતી કે તેઓએ ઉપરોક્ત બિનઅધિકૃત બાંધકામ દૂર કરવું જોઈએ અને ત્યારબાદ, અત્રેની અરજદારે તા.

૧૧/૦૪/૨૦૦૨ના રોજ વર્તમાન અરજી દાખલ કરી છે, જેમાં ઉપરોક્ત આદેશોને પડકારવામાં આવ્યા છે, જે તેણે અરજી સાથે પરિશિષ્ટ 'એ', 'બી', 'ઈ', 'એફ', 'જી' અને 'આઈ' તરીકે જોડેલા છે.

૭. પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાના તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી. એસ. પટેલે જોરદાર રીતે રજૂઆત કરી હતી કે, રોજિંદા વ્યવહારમાં નગર પાલિકા ૧૦ વર્ષથી વધુ અવધિ માટે સ્થાવર મિલ્કતોના ભાડાપટ્ટા કરે છે અને ક્યારેક ગુજરાત મ્યુનિસિપાલિટીઝ અધિનિયમ, ૧૯૬૩ (આગળ 'ઉક્ત અધિનિયમ' તરીકે ઉલ્લેખિત) ની કલમ ૧૪૬ને કલમ ૬૫ સાથે વાંચી તે મુજબ ઉક્ત સ્થાવર મિલ્કતોનું વેચાણ પણ કરે છે, અને આ પાસાને ધ્યાનમાં લેતા, હાલની અરજદાર દ્વારા વર્ણવ્યા મુજબ પ્રતિવાદી નં. ૨ની વિવાદાસ્પદ જમીનના હસ્તાંતરણની કાર્યવાહી મંજૂર થવી જોઈએ. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે, વાસ્તવમાં, તેઓ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલ રજૂઆતોને સ્વીકારે છે અને આ અદાલતે અરજદાર દ્વારા પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે તે મુજબ આ અરજી મંજૂર કરવી જોઈએ.

૭.૧ પ્રતિવાદી નં. ૩ તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ શ્રી એન. કે. મજમુદારે તા. ૦૭/૧૨/૨૦૦૪ના રોજ પ્રતિવાદી નં. ૩ દ્વારા દાખલ કરાયેલા જવાબી સોગંદનામા તથા તે સાથે જોડાયેલ દસ્તાવેજો તરફ અદાલતનું ધ્યાન દોર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે, હાલની અરજીનો વિષય બનેલી રસ્તાની જમીન પ્રારંભે

ભાડાપટ્ટાના કરાર દ્વારા હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ પ્રતિવાદી નં. ૨ દ્વારા હીરાલાલ નથુભાઈ ચોક્સીને મળતાવળથી નોંધાયેલ વેચાણખત મારફતે વેચવામાં આવી હતી અને ત્યારપછી તે હાલના અરજદારને હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી હતી, તેમજ ઉપરોક્ત જવાબી સોગંદનામામાં વિગતે વર્ણવ્યા મુજબ જણાવેલ હીરાલાલ નથુભાઈ ચોક્સી અને ત્યારબાદ હાલના અરજદારના સમગ્ર વર્તનને ધ્યાનમાં લેતાં, વિશેષ ખર્ચ ફટકારીને હાલની અરજી નામંજૂર કરવા વિનંતી કરી હતી; ખાસ કરીને એ હકીકતને કારણે કે, વાસ્તવમાં, આ વિવાદનો આ ત્રીજો ચક્ર છે, જે દુર્ભાવનાપૂર્ણ હેતુથી પ્રારંભ કરવામાં આવ્યો છે અને જે કોઈપણ કિંમતે આ વિવાદને લાંબો ખેંચવાનો જ્ઞાતપૂર્વકનો પ્રયાસ છે.

૮. રજૂઆતો દરમિયાન, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલે એવો અભિપ્રાય લીધો કે નગરપાલિકાએ ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૪૬(૧) હેઠળ જાહેર રસ્તાના એક ભાગને ખાનગી જમીનમાં રૂપાંતરિત કરવા માટેની પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યું હોવાથી, કલેક્ટર દ્વારા પડકારાયેલો આદેશ પસાર કરવો યોગ્ય ન હતો. આ તબક્કે, વિદ્વાન સહાયક સરકારી વકીલે નિર્દેશ કર્યો કે જ્યારે કોઈ જાહેર રસ્તાને ખાનગી જમીનમાં રૂપાંતરિત કરવો હોય ત્યારે, ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૬૫ ની ઉપકલમ (૨) ની જોગવાઈઓને ધ્યાને લેતા રાજ્ય સરકાર અથવા કલેક્ટરની પૂર્વ મંજૂરી આવશ્યક છે. નોંધવું મહત્વપૂર્ણ છે કે આ જ રજૂઆત આ મામલાના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ દ્વારા આ અદાલત સમક્ષ ૧૦/૦૫/૨૦૦૨ ના રોજ કરવામાં આવી હતી અને આ અદાલતે ઉક્ત મુદ્દાનો વિચાર કરીને એવું

અવલોકન કર્યું હતું કે આ વિવાદનો નિકાલ આ અદાલતના તા. ૧૧/૦૩/૨૦૦૨ ના આદેશ દ્વારા અગાઉથી જ થઈ ચૂક્યો છે, જે નીચે મુજબ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો

વિશેષ દિવાણી અરજી ક્રમાંક ૯૮૩૨ ની ૨૦૦૦. ઉક્ત આદેશનો સંબંધિત ભાગ, વધુ વિશિષ્ટ રીતે કહીએ તો, તારીખ

૧૦/૦૫/૨૦૦૨ના રોજ, વર્તમાન અરજી મા પસાર કરાયેલ આદેશ નીચે મુજબ વાંચાય છે:

૪. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોએ કલમ ૬૫ ની ઉપકલમ (૨) ની જોગવાઈઓના અર્થઘટનના પ્રશ્ન અંગે અદાલત સમક્ષ દલીલો રજૂ કરી છે. આ વિવાદનો નિર્ણય આ અદાલતના તા. ૧૧.૩.૨૦૦૨ ના સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નં. ૯૮૩૨ ઓફ ૨૦૦૦ માં આપેલા આદેશથી અગાઉથી જ કરવામાં આવ્યો છે, જેમાં એવો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે કે અધિનિયમની કલમ ૬૫ ની ઉપકલમ (૨) દ્વારા કલ્પવામાં આવેલી ત્રણ પરિસ્થિતિઓ સંયુક્ત નથી, પરંતુ સ્વતંત્ર અને અલગ અલગ પરિસ્થિતિઓ છે અને તેથી, ત્રણેય પરિસ્થિતિઓ પૈકી દરેક માટે મ્યુનિસિપાલિટીએ કલેક્ટરની પૂર્વ પરવાનગી મેળવવી આવશ્યક છે, એટલે કે, જ્યારે જાહેર માર્ગને જમીનની કિંમતની પરવા કર્યા વિના ખાનગી જમીનમાં રૂપાંતરિત કરવાનું હોય ત્યારે. તે જ રીતે, જ્યારે કોઈ જમીન ૧૦ વર્ષના ગાળે પટ્ટે આપવાની હોય ત્યારે, જમીનની કિંમતની

પરવા કર્યા વિના પરવાનગી મેળવવી આવશ્યક છે. તેમજ, જ્યાં રૂ. ૧ લાખથી વધુ કિંમત ધરાવતી કોઈ જમીન વેચવાની હોય અથવા અન્ય રીતે હસ્તાંતર કરવાની હોય, ત્યાં રાજ્ય સરકાર/કલેક્ટરની પૂર્વ પરવાનગી મેળવવી આવશ્યક છે; ભલે એવી જમીન ૧૦ વર્ષથી ઓછા ગાળે પટ્ટે આપવાની હોય. તેથી, રાજ્ય સરકાર અથવા કલેક્ટરની પરવાનગી વિના જાહેર માર્ગના કોઈ ભાગને ખાનગી જમીનમાં રૂપાંતરિત કરવા માટે ભરુચ મ્યુનિસિપાલિટીએ જો કોઈ ઠરાવ કર્યો હોય, તો તે કાયદેસર ગણાવી શકાય નહીં.

૯. હાલની અરજીમાં અરજદાર તરફથી શીખેલ વકીલે ઉપરોક્ત રીતે ઉલ્લેખિત જમીન મહેસૂલ નિયમોના નિયમ ૫૩ પર જ એકમાત્ર આધાર મૂક્યો છે, કારણ કે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન માર્ગની જમીન નથી, અને વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે જો આ અદાલત એવો નિષ્કર્ષ કરે કે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન માર્ગની જમીન છે, તો હાલના અરજદારનો કોઈ જ કેસ રહેતો નથી. ઉપરોક્ત રજૂઆતના પ્રકાશમાં, મેં ઉપરોક્ત નિયમ ૫૩નું સાવધાનીપૂર્વક પરિશીલન કર્યું છે. તેમાં સ્પષ્ટપણે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે આ અનામત અનિયમિત ગલી અથવા ભિન્ન પહોળાઈ ધરાવતા માર્ગમાં મકાનો અને માર્ગ વચ્ચે આવેલી નાની જમીનના ટુકડાઓ પર લાગુ પડતી નથી, જેને ગલીનો ભાગ ગણાવીને નગરપાલિકામાં નિહિત ગણવા યોગ્ય હોય. નોંધપાત્ર પુરાવા સમગ્ર રીતે અભિલેખ પર ઉપલબ્ધ છે તે જોતા, સ્પષ્ટ થાય છે કે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન અનિયમિત ગલી અથવા ભિન્ન પહોળાઈ ધરાવતા માર્ગમાં મકાનો અને માર્ગ વચ્ચે આવેલી નાની જમીનનો ટુકડો નથી.

પરિસ્થિતિઓને આધારે, મારા મત મુજબ, હાલના મામલે ઉક્ત નિયમ લાગુ પડતો નથી, કારણ કે દસ્તાવેજો, એટલે કે પરિશિષ્ટ 'આર–૧', જે ઠરાવ ક્રમાંક ૧૩૧ તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ છે, પરિશિષ્ટ 'આર–૨', જે ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટરશ્રી દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૨૫/૦૬/૧૯૭૯નો આદેશ છે, અને પરિશિષ્ટ 'આર–૩', જે પંચાયત, શહેરી આવાસ અને શહેરી વિકાસ વિભાગના ઉપસચિવ દ્વારા પસાર કરાયેલ તા. ૦૨/૦૧/૧૯૮૦નો આદેશ છે, તેમજ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકા દ્વારા હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીના હિતમાં અમલમાં મુકાયેલ તા. ૧૮/૦૪/૧૯૮૧નો નોંધાયેલ વેચાણખત, જેના દ્વારા પ્રશ્નાસ્પદ જમીન વેચવામાં આવી છે, તેમજ અંતિમ દસ્તાવેજ તા. ૨૪/૦૧/૨૦૦૨, જે ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટરશ્રીએ હાલના અરજદાર દ્વારા કથિત બિનઅધિકૃત બાંધકામ અને કબજાની નિયમિતીકરણ અંગે કરવામાં આવેલી રજૂઆત નામંજૂર કરીને લીધેલો નિર્ણય છે, જેનો ઉપર વિસ્તૃત વિચાર કરવામાં આવ્યો છે, તે બધું સૂચવે છે કે ઉક્ત જમીન માર્ગની જમીન એટલે કે 'રસ્તા પૈકીની' છે અને શીખેલ અરજદાર પક્ષના વકીલે જે રીતે દલીલ કરી છે તે મુજબ તે અનિયમિત ગલી અથવા ભિન્ન પહોળાઈ ધરાવતા માર્ગમાં મકાનો અને માર્ગ વચ્ચે આવેલી નથી. આ પરિસ્થિતિમાં, જો કોઈ પણ સમયે ઉક્ત જમીન, જે મૂળતઃ જાહેર માર્ગ છે, તેને ખાનગી જમીનમાં પરિવર્તિત કરવાની જરૂર પડે, તો ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૬૫ની ઉપકલમ (૨) ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેતા રાજ્ય સરકાર અથવા કલેક્ટરની પૂર્વ મંજૂરી અનિવાર્ય છે. સ્વીકાર્ય રીતે, હાલના મામલે ઉક્ત મંજૂરી પ્રાપ્ત કરવામાં આવી નથી અને તેથી હાલની અરજી

ફગાવી દેવા યોગ્ય છે. ફગાવટ અંગે અંતિમ આદેશ પસાર કરવા પહેલાં, અભિલેખમાંથી પ્રકાશમાં આવેલા કેટલાક મહત્વપૂર્ણ તથ્યોનો વિચાર કરવો જરૂરી બને છે, જેથી પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાના સભ્યોનું વર્તન જાણી શકાય, જેમણે અગાઉ પસાર કરાયેલા આદેશોનું જાણતા, ઈરાદાપૂર્વક અને ગેરહેતુસર સ્પષ્ટ અને ઘોર ઉલ્લંઘન કરીને પ્રશ્નાસ્પદ જમીન પ્રથમ ભાડાપટ્ટા દ્વારા હસ્તાંતરિત કરી અને ત્યારબાદ તે જ વેચી દીધી, તે હકીકત હોવા છતાં કે નોંધાયેલ વેચાણખતના અમલ પૂર્વે જ કલેક્ટરે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાના જનરલ બોર્ડ દ્વારા પસાર કરાયેલા ઠરાવો સ્થગિત કરી દીધા હતા અને વધુમાં પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગરપાલિકાને એવો પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો કે પ્રશ્નાસ્પદ જમીન પર કરાયેલ બાંધકામ શક્ય તેટલું વહેલું દૂર કરવામાં આવે.

૯.૨ આ તબક્કે, આ ચુકાદાના પરિચ્છેદ ૫.૧ અને ૫.૨ તેમજ ૫.૩નું અવલોકન કરવું જરૂરી બને છે. પરિચ્છેદ ૫.૧ પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાના જનરલ બોર્ડ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ના ઠરાવ નં. ૧૩૧, પરિશિષ્ટ 'આર૧', સાથે સંબંધિત છે, જેના દ્વારા વિવાદિત જમીન હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસીને ૧૦ વર્ષની મુદત માટે ભાડાપટ્ટે ફાળવવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો. પરિચ્છેદ ૫.૨માં ચર્ચાયેલ મુજબ, જે ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના આદેશ, પરિશિષ્ટ 'આર૨', વિશે છે, તે પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે વિવાદિત જમીન અંગે અદ્યતન

દસ્તાવેજી પુરાવા મેળવીને શહેર સર્વે કચેરી દ્વારા વિગતવાર તપાસ કર્યા બાદ અને પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી, કલેક્ટરે ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૨૫૮(૧) હેઠળ ગુણદોષના આધારે કારણસભર આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેના દ્વારા તારીખ ૩૦/૦૮/૧૯૭૮નો ઠરાવ નં. ૧૩૧ સ્થગિત રાખવાનો આદેશ કરવામાં આવ્યો હતો અને પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાને વિવાદિત જમીન પર કરવામાં આવેલ બાંધકામ દૂર કરવા દિશા આપવામાં આવી હતી. ઉપરોક્ત પરિચ્છેદ ૫.૩માં ઉલ્લેખિત મુજબ અને ફરીથી પરિશિષ્ટ 'આર૩'ના દસ્તાવેજનો ઉલ્લેખ કરતાં, જે પંચાયત, શહેરી આવાસ અને શહેરી વિકાસ વિભાગના ઉપસચિવ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના આદેશની નકલ છે, તેમાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઉક્ત અધિનિયમની કલમ ૨૫૮(૩) હેઠળ પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાના પ્રમુખે કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત તારીખ ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના આદેશ સામે અપીલ દાખલ કરી હતી, જેને ઉપસચિવે નામંજૂર કરી હતી અને તેથી તારીખ ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના રોજ તારીખ ૨૫/૦૬/૧૯૭૯નો ઉક્ત આદેશ અંતિમતા પામ્યો હતો, કારણ કે નોંધ પર એવું દર્શાવતું કશું આવ્યું નથી કે તારીખ ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના ઉક્ત આદેશને કોઈએ પણ કોઈ કાયદેસરની અદાલત સમક્ષ પડકાર્યો હોય. વિવાદિત જમીન ઉપરના બાંધકામને દૂર કરવા અંગેના ઉપરોક્ત આદેશ હોવા છતાં, આશ્ચર્યજનક રીતે એવું જણાય છે કે પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાના જનરલ બોર્ડે તારીખ ૧૩/૦૩/૧૯૮૦નો બીજો ઠરાવ નં. ૩૪૬ પસાર કરીને, વિવાદિત જમીન હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસીને ૦૯ વર્ષ ૧૧ મહિના અને ૨૯ દિવસ માટે

ભાડાપટ્ટે ફાળવી હતી, જેમ કે પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકા દ્વારા તારીખ ૧૮/૦૪/૧૯૮૧ના રોજ હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસીના હિતમાં કરવામાં આવેલા નોંધાયેલ વેચાણખતની નકલના પાના નં. ૨ પર દર્શાવ્યું છે, અને જેણે ત્યારબાદ પોતાનું મકાન તથા વિવાદિત જમીન હાલના અરજદારને વેચી હતી. ઉપરોક્ત નોંધાયેલ વેચાણખતના ઉક્ત પાના નં. ૨નો ઉલ્લેખ કરતાં, વધુમાં એવું પણ જણાય છે કે ત્યારબાદ જનરલ બોર્ડે તારીખ ૩૦/૧૦/૧૯૮૦નો ઠરાવ નં. ૧૮૨ પસાર કરીને વિવાદિત જમીન હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસીને વેચવાનો નિર્ણય કર્યો હતો અને તે મુજબ, તારીખ ૧૮/૦૪/૧૯૮૧ના રોજ નોંધાયેલ વેચાણખત અમલમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું. આ તબક્કે નોંધનીય છે કે ઉપરોક્ત તારીખ ૧૮/૦૪/૧૯૮૧ના નોંધાયેલ વેચાણખતમાં અગાઉના તારીખ ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ના ઠરાવ નં. ૧૩૧ તથા ભરુચ જિલ્લાના કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૨૫/૦૬/૧૯૭૯ના અને ઉપસચિવ દ્વારા પસાર કરાયેલા તારીખ ૦૨/૦૧/૧૯૮૦ના બે આદેશો અંગે એક પણ શબ્દનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી, જ્યારે તેમણે વિવાદિત જમીન પર કરવામાં આવેલ બાંધકામ દૂર કરવાનો આદેશ કર્યો હતો, કારણ કે ઉક્ત જમીન જાહેર શેરી, એટલે કે માર્ગની જમીન, અર્થાત્ ‘રસ્તા પૈકીની’ છે, અને એવો નિર્ધાર કર્યો હતો કે પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકાને ઉક્ત જમીન તૃતીય પક્ષને ભાડાપટ્ટા દસ્તાવેજ દ્વારા ફાળવવાનો કે ઉપરોક્ત મુજબ નોંધાયેલ વેચાણખત અમલમાં મૂકી તેને વેચવાનો કોઈ હક્ક જ નથી. ઉપરોક્ત રીતે વિગતવાર ચર્ચાયેલ મુજબ પ્રતિવાદી નં. ૨ – નગર પાલિકા અને હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોકસીના બાકીના વર્તનનો

અહીં ફરી ઉલ્લેખ કરવામાં આવતો નથી, જેથી નોંધ પર વધુ ભાર ન પડે. તેમ છતાં, એટલું સ્પષ્ટ છે કે, ફરીથી કલેક્ટરના આદેશનો ખોટો અર્થઘટન કરીને, વિવાદિત જમીન સંબંધે મિલ્કત કાર્ડ જારી કરીને આવક શહેર સર્વે નોંધ નં. ૪૬૯૯ કરવામાં આવી છે અને હાલના પ્રતિવાદી નં. ૩એ, ઉપર વિગતવાર ચર્ચાયેલ મુજબ, ઉક્ત નોંધ રદ કરવા માટે બીજી કાર્યવાહી શરૂ કરી છે.

૯.૩ ઉપરોક્ત ચર્ચાના પ્રકાશમાં, જો અરજીના પરિચ્છેદ ૨નું પરિશીલન કરવામાં આવે, તો જણાય છે કે અરજદારે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા દ્વારા તા. ૧૧/૦૩/૨૦૦૨ના રોજ પસાર કરાયેલા આદેશને આ આધાર પર પડકાર્યો છે કે કલેક્ટરે અરજદારની અતિક્રમણને નિયમિત કરવાની અરજી નામંજૂર કરી છે. ઉપર ચર્ચાયેલ તથ્યો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે હકીકતમાં વિવાદિત જમીન પર હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સી દ્વારા અતિક્રમણ કરવામાં આવ્યું નહોતું, પરંતુ પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકાના સભ્યો દ્વારા સુયોજિત ચાલ અને પૂર્વનિયોજિત યોજના મુજબ ઉક્ત હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સીને વેચાણ કરવામાં આવ્યું હતું. તે વર્તમાન અરજીએ પક્ષકાર નથી, કારણ કે તેણે વિવાદિત જમીન હાલના અરજદારને પહેલેથી જ વેચી દીધી છે, અને તેથી ઉપર દર્શાવેલ કારણોસર કહેવાતા અતિક્રમણને નિયમિત કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી. નોંધનીય છે કે અહીંના પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ શરૂઆતથી જ, અર્થાત્ તા. ૩૦/૦૮/૧૯૭૮ના ઠરાવ ક્રમાંક ૧૩૧ પસાર થવા પહેલાંથી આજદિન સુધી સચેત રહ્યા હતા, જે ઉક્ત ઠરાવમાંથી સ્પષ્ટ થાય છે કે તેમણે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨

– નગર પાલિકા દ્વારા મંગાવવામાં આવેલા વાંધાઓ નોંધાવ્યા હતા, અને તેમને કોઈ કારણ વિના તેમજ સ્વાભાવિક રીતે દીર્ઘકાળીન લડત માટે ખર્ચ ઉઠાવી આ લડત લડવા મજબૂર કરવામાં આવ્યા છે. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, તેમને પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા તેમજ હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સી દ્વારા વળતર મળવું આવશ્યક છે; પરંતુ હીરાલાલ નાથુભાઈ ચોક્સી વર્તમાન કાર્યવાહીનો પક્ષકાર ન હોવાને કારણે, મારા મત મુજબ, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા, જેણે જાણપૂર્વક, ઇરાદાપૂર્વક અને ગેરહેતુથી, વિવાદિત જમીન સંબંધે ઉપરોક્ત વ્યવહારમાં પ્રવેશ કર્યો હતો, તે પ્રતિવાદીને વળતર આપવા માટે જવાબદાર છે

ક્રમાંક ૩.

૯.૪ ઉપરોક્ત વિગતવાર ચર્ચાને ધ્યાનમાં લેતાં, અદાલતના વિચારપૂર્વકના મત અનુસાર, અરજદાર દ્વારા આધારરૂપે અવલંબવામાં આવેલ પટેલ રાઘવ નાથા અને અન્ય (સુપ્રા) માંનો નિર્ણય હાલના કેસને લાગુ પડતો નથી.

૧૦. ઉપરોક્ત પૃષ્ઠભૂમિમાં, વર્તમાન અરજી નામંજૂર થવા પાત્ર છે અને તે અનુસારે નામંજૂર કરવામાં આવે છે. નિયમ વિમોચિત કરવામાં આવે છે. વચગાળાની આંતરિમ રાહત, જો કોઈ આપવામાં આવી હોય, તો તે તાત્કાલિક અસરથી રદ થયેલી ગણાશે.

૧૦.૧ વધુમાં, એવો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૨ – નગર પાલિકા, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ અહીંના – ભદ્રકાંત એચ. શાહને, તેમને વિવાદી કાર્યવાહી પાછી ખેંચવા બદલ, રૂા. ૫૦,૦૦૦/ (રૂપિયા પચાસ હજાર માત્ર) ની વિશેષ ખર્ચરકમ ચૂકવે. ઉક્ત રકમ જમા કરાયા પછી, પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૩ ને યોગ્ય પ્રક્રિયા અનુસરીને તે જ ઉપાડી લેવાની છૂટ રહેશે.

[જી. બી. શાહ, ન્યાયાધીશ] હિરેન

વધુ આદેશઃ

૧. ઉચ્ચારણા બાદ, અરજદાર તરફથી હાજર વિદ્વાન વકીલ શ્રી એસ. વી. પરમારે વિનંતી કરી કે તેઓ આ ચુકાદો અને આદેશને ઉચ્ચતર મંચ સમક્ષ પડકારવા ઇચ્છે છે, તેથી વર્તમાન ચુકાદો અને આદેશના અમલીકરણ પર સ્થગિતી આપવામાં આવે.

૨. ચુકાદા અને આદેશમાં ચર્ચાયેલ તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેતાં, મને અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતીમાં કોઈ સાર જણાતો નથી અને તેથી, તે જ નામંજૂર કરવામાં આવે છે.

[જી. બી. શાહ, ન્યાયમૂર્તિ]

he translation of this judgment has been provided by M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

==

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઇ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્ધેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.